

Inskriften är alltså följande:

* uikutr * rispi * stina * pisi * iftir * [pu]rkut * brupur * sin
 5 10 15 20 25 30 35 40

Namnet **purkut** motsvaras av fsv. *Thorgut*, *Thorgot* och namnet **uikutr** bör alltså återgivas *Vigotr*, vilket namn icke synes vara uppvisat i yngre fsv.

Översättning: Vigot reste dessa stenar efter Torgot, sin broder.

198. Normlösa klockargård, Vifolka hd.

Pl. LXIX. Fig. 1.

Litteratur: W. 119; P. A. Sävje, *ATS*. I, s. 88; *Reseber.* 1861, s. 54, teckning; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT*. I, s. 50; *Reseber.* 1871, s. 102, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 11, teckn.

Runstenen, av röd kalksten, låg vid mitt besök 1888 som nedersta trappsteg i uppgången till övervåningen i gamla klockargården med den långsida synlig, som innehåller slutet av inskriften. Hällen bröts ut ur trappan, och motsatta långsidan med inskriftens början blottades.

Vid inläggningen i trappan har hällens ena ända avslagits, varigenom inskriftens mellersta del gått förlorad.

Hällens längd är 76 cm efter sidan med inskriftens slut, 68 cm efter den andra. Bredden är 44 cm, den ristade sidans 35 cm, enär hällens kant sluttar. Runornas höjd 8—10 cm.

Runorna stå längs stenens kanter med spetsen inåt stenen, genom linier skilda från mittytans upphöjda ornament, de äro nötta av tramp på den förut synliga sidan, djupa och tydliga på den nyss blottade.

A. Inskriftens början: **uluf : auk : pa**— B. Inskriftens slut: — **sin * ir buki * i * urauapi**
 Framför **sin** har kolon funnits men blott övre punkten är i behåll. Mellan **ir** och **buki** finnes intet skiljetecken; **u** har ingen prick. I **urauapi** äro **ura** mycket nötta, **pi** står under det föregående **a**, skilt genom en linie därifrån.

Namnet **uluf** är ett kvinnonamn, fsv. *Olof*, *Oluf*, isl. *Álof*, *Ólof*, som motsvarar mansnamnet Olov. Troligen utgör **pa**- återstod av **pa[u]**, nom. plur. neutr. *þǫ*, varigenom kvinnonamnet sammanfattats med ett följande mansnamn, namnet på den man, jämte vilken hon ägnat minnesvården åt den avlidne. I vilket förhållande hon stått till denne, kan nu icke avgöras; hon kan ha varit hans hustru, som jämte sin son, eller hans dotter, som jämte sin man eller bror låtit göra minnesvården. Då så mycket felas av inskriften, måste stenen ha varit mer än dubbelt så lång som nu.

Ortnamnet **i * urauapi** är samma namnform som fsv. *Örawadh* SD. ns I, 426 (1405; V. Stenby sn, Ög.), som ock nämnes SRP. n. 827 (1368), men Örevad i Älvestads sn, som inskriften måste åsyfta, tyckes icke vara nämnt i fsv. form.

Översättning: Olov (kvinnonamn) och - - - (reste denna sten efter N. N., fader) sin, som bodde i Örevad.